O ETAPĂ „ÎNCINSĂ," DOMINATĂ DE SURPRIZE ŞI RĂSTURNĂRI DE SCOR

Continuă duelul „cap la cap" U.T.A. — „U" Craiova

Foarte puţine sînt meciurile acestei etape care să nu fi „ridicat probleme", care să nu fi stîrnit discuţii. Parcurgînd tabelul rezultatelor şi recitind cronica celor de opt ori 90 de minute, ajungem la concluzia că singurele meciuri „cuminţi" au fost Steaua—Progresul şi F.C. Argeş—Dinamo Bacău, dar şi acestea îşi merită calificativul numai dacă nu consideri „evenimente" forcingul final al Progresului şi eliminarea din joc a lui Marinescu sau ratarea unui „11 metri" de către Dobrin...

Aşadar, **o etapă „încinsă", dominată de două mari surprize** (victoria Rapidului după 0—2 şi înfrîngerea unui alt mare favorit pe teren propriu, Farul Constanţa), **de senzaţionala răsturnare de scor de la Arad** (cu 12 minute înainte de final Vagonul conducea cu 3—1 pentru a pierde pînă la urmă cu 5—3 !), **de scorul de 4—0 realizat într-un meci „lanterna roşie" — „lider", de isprava reuşită de Universitatea Craiova în deplasare şi — în fine — de suita neagră a erorilor de arbitraj**, pecingine care se întinde, din păcate, tot mai păgubitor pe pielea fotbalului nostru.

Aprecierile că în actualul campionat **nici o echipă nu reuşeşte** (nici acum, după opt etape) **să se desprindă în lider cît de cît autoritar**, sînt confirmate din nou. Iată, avem acum un nou nume în fruntea ierarhiei, dar cine poate afirma că U.T.A. va rămîne pe acest loc şi duminică seara ? Arădenii sînt, normal, favoriţi în întîlnirea lor cu Politehnica Iaşi dar şi „U" Craiova joacă duminică acasă aşa încît, teoretic, ambele echipe (de reţinut, provinciale!) pot acumula cîte 13 puncte. Rămîne de văzut care din cele două atacuri va fi mai productiv, pentru ca liderul să fie decis **DE GOLAVERAJ** şi nu de **NUMĂRUL DE VICTORII**, al doilea criteriu de departajare, care intervine în cazul egalităţii prin scăderea golurilor primite din cele marcate şi care a decis, duminica aceasta, şefia clasamentului în favoarea arădenilor. Oricum, U.T.A. şi Universitatea Craiova merită aprecieri pentru buna lor comportare de pînă acum. Un număr de 11 puncte după 8 meciuri, într-un campionat în care, în principiu, se merge pe tiparul **„pierdem afară, cîştigăm acasă"** conturează pozitiv evoluţia echipelor antrenate de Dumitrescu şi de Coidum în această toamnă. **Echipe fără zvîrcoliri şi lupte interne, fără prăpăstii valorice între componenţi, fără problemele privind jucătorii de rezervă** (care există în alte cluburi) **dar, în schimb, cu jucători care au comportări lineare, care luptă fără menajamente, U.T.A. şi „U" Craiova culeg roadele evidente ale unor stări favorabile şi care, poate, sînt tocmai „non argumentele" care împiedică, deocamdată, intrarea campionatului pe făgaşul unui duel pentru titlu Dinamo Bucureşti — Steaua, pronosticat pe bază de antecedente şi de... efective.** Paradoxul acestei prime jumătăţi de campionat este poate tocmai această avansare greoaie spre frunte a celor două „echipe titan" ale fotbalului nostru, furnizoarele principale ale lotului naţional, Dinamo şi Steaua. Sau, poate, tocmai faptul că jucătorii acestor două cluburi bucureştene sînt cei solicitaţi, în principal, de lotul naţional (şi, de programul său), în timp ce U.T.A. şi Universitatea Craiova (şi pînă mai ieri, „U" Cluj) îşi văd mai liniştite de treburile interne constituie una din explicaţiile acestei stări de fapt ?

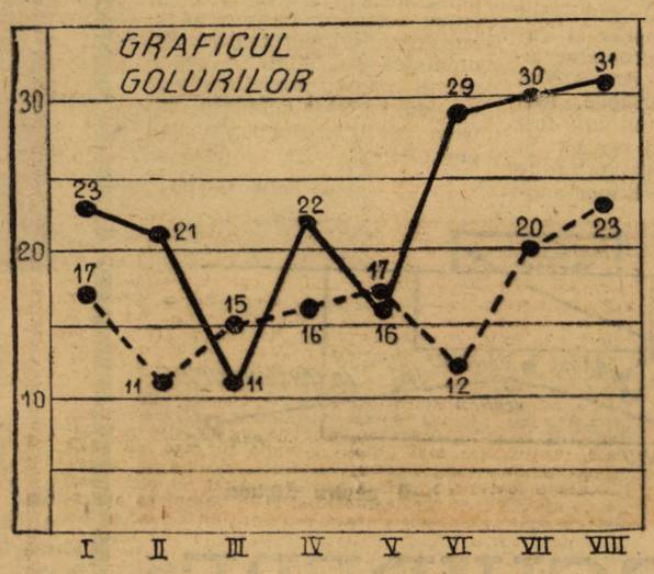

Dar, începusem să privim programul etapei de duminică, cu meciurile fruntaşelor. Cea de-a treia clasată, Steaua, ar avea un meci simplu cu Crişul, dacă n-ar veni după jocul de la Trnava, dacă orădenii n-ar fi învins cu 4—0 pe Universitatea Cluj şi, în fine, dacă... Steaua n-ar fi pierdut la Bucureşti şi în faţa U.T.A.-ei ! Aşa însă...

Două echipe „lansate" viguros (ca moral, în primul rînd) de etapa trecută, Jiul şi Rapid, se instalează favorite ale jocurilor pe teren propriu cu Dinamo Bucureşti şi F.C. Argeş şi pot face salturi apreciabile într-un clasament atît de strîns ca cel actual.

În fine, ultimele 3 partide ale programului vor respecta, după toate probabilităţile, legea fluxului şi refluxului, trei echipe învinse („U" Cluj, Dinamo Bacău şi A.S.A.) revenind pe terenul propriu, unde — de regulă — nu pierd. În acest sezon, cel puţin, nici una din ele n-a infirmat regula...

Şi acum despre un fapt pozitiv, pe care am evitat să-l subliniem cu o linie prea groasă, în comentariile noastre anterioare, dar care acum, cînd prinde contur, îl consemnăm cu satisfacţie : **creşterea sensibilă a eficacităţii.**

Am alcătuit şi un grafic elocvent. Cu o linie neîntreruptă am însemnat cota atinsă de numărul golurilor în actualul campionat, cu o linie punctată curba eficacităţii campionatului trecut pe primele opt etape. Nu neglijăm amănuntul că acum avem cîte 8 meciuri, unul în plus faţă de ediţia 1967—1968, dar diferenţele sensibile nu pot fi puse în nici un caz numai pe seama acestui detaliu. Se vede din graficul nostru că, în 6 etape din cele 8 (comparate cu primele opt etape ale ediţiei trecute) cota eficacităţii e simţitor în avantajul prezentului, uneori foarte net. De exemplu : 21—11 (etapa a II-a), 29—12 (etapa a VI-a) 30—20 (etapa a VII-a) sau 31—23 (etapa a VIII-a)! E limpede că **aceste plusuri de cîte 10—12 goluri nu pot rezulta din creşterea cu unul a numărului de meciuri din etapă ci ele sînt rodul unei îmbunătăţiri a pregătirii atacanţilor.** Mai ales că nici de o renunţare masivă la apărări întărite nu ne putem plînge...

În sfîrşit, despre selecţionabili.

Noi socotim că bine au făcut selecţionerii oprindu-se în sfîrşit (după atîtea săptămîni de tîlhăreli) la un lot, nu definitiv şi imuabil, dar în orice caz bine conturat. Era normal să facă aşa. Lotul naţional nu poate fi modificat în fiecare săptămînă după notele noastre, ale ziariştilor, note care — dincolo de elementul personal în apreciere — se capătă şi în funcţie de factori ca : teren propriu sau străin, adversar direct mai bun sau mai slab, sarcini concrete primite pentru jocul în speţă de la antrenorul de club, o bună sau rea dispoziţie de joc (fotbaliştii sînt şi ei oameni, nu nişte mecanisme) etc.

În plus, din cîte ştim noi, selecţionerii nu şi-au propus, ca unic criteriu de selecţie, jocul din etapa de campionat precedentă zilei de meci internaţional ci ei îşi propun să ţină seama şi de valoarea generală a jucătorului.

Altfel, Mocanu — luăm un singur exemplu — ar fi trebuit scos din lot după meciul cu Progresul şi reintrodus după cel cu A.S.A. Vrea cineva să ajungem la astfel de situaţii ?...

Radu URZICEANU

BUCUREŞTI. Iată momentul înscrierii golului al treilea al lui Rapid. Codreanu **a şutat din unghi (de aceea nici nu se vede în fotografie) făcînd inutilă intervenţia (tardivă, de altfel) a lui** Coman. **În prim plan,** Neagu **îşi manifestă bucuria.** Foto : **Petre COZIA**

CONFIDENŢE

● *Constănţeanul* Iancu, *nefiind folosit în echipă din pricina unei uşoare accidentări, a găsit cu cale ca timpul avut la dispoziţie să-l petreacă într-unul din restaurantele din oraş. Venit acasă tîrziu după miezul nopţii, nu a găsit alt lucru mai bun de făcut decît să provoace scandal, deranjînd în acest fel vecinii. Oare, aşa vrea* Iancu *să facă parte din echipa naţională?*

● *În ultimele două etape, antrenorii ploieşteni au lansat pe „piaţa campionatului" două noi produse: simbăta trecută fundaşul* Bădin, *duminica aceasta extrema dreaptă* Florea II *(19 ani), cel mai bun de pe teren în partida cu* A.S.A. Tg. Mureş. *Ridicat din propria grădină a* Petrolului, *Florea II a fost „călit" un an în* Divizia C (Rapid Ploieşti) *şi acum este, după cum ne mărturisea antrenorul* Oană, *pe drumul cel bun al titularizării. „Puştiul" driblează şi aleargă bine pe stînga sau pe dreapta şi ştie (cum puţini o fac) să-şi studieze adversarul.*

● *Foştii internaţionali,* Schwartz *şi* Czinczer, *deşi de mult ieşiţi la pensie, au fost prezenţi la meciul* Vagonul—U.T.A. *La sfîrşit ei l-au felicitat cu multă căldură pe* N. Dumitrescu.

Ce vor face V. Stănescu şi V. Stănculescu

Valentin Stănescu şi Victor Stănculescu au deţinut timp de aproape 6 ani conducerea tehnică a echipei Rapid, primul ca antrenor principal, celălalt ca antrenor secund. În perioada aceasta, Rapidul a cucerit titlul de campioană a ţării (1966—67), după ce alţi trei ani la rînd ocupase locul II. A mai cucerit odată „Cupa Balcanică", iar în anul 1968 a cucerit titlul de campioană feroviară a Europei.

Valentin Stănescu ne spunea, că se desparte cu regret de echipa pe care a pregătit-o atîţia ani. **„Dar nu pot accepta nici propunerea de a rămîne antrenor la centrul de copii".**

Iată însă că de curînd Valentin Stănescu a primit oferta de-a se îngriji de pregătirea „Steagului roşu". El a acceptat oferta, punînd o singură condiţie : să nu fie el cauza înlocuirii lui Silviu Ploeşteanu, care are merite deosebite în conducerea echipei braşovene timp de 20 de ani. Marţi 1 octombrie, a avut loc la Braşov o şedinţă festivă, în cadrul căreia lui Silviu Ploeşteanu i s-a mulţumit pentru munca depusă, urmînd ca acesta să vină de ori cîte ori va fi nevoie lîngă echipă cu sfaturile şi cu priceperea sa.

Iar ieri, Valentin Stănescu a condus primul antrenament al stegarilor, urmînd să dea marea bătălie pentru a-i readuce pe braşoveni în prima divizie.

Îi urăm tot succesul pe care trecutul său sportiv îl merită.

... Şi Victor Stănculescu ?

„Secundul" echipei Rapid a primit din partea conducerii clubului, o propunere similară ; să rămînă antrenor al centrului de copii. **N-a putut accepta o asemenea „retrogradare" luîndu-şi un concediu de odihnă** în care să-şi rezolve, fără precipitare, situaţia. Este reţinut, şi pe bună dreptate, în expunerea planurilor sale de viitor. Asupra ofertelor primite de la unele cluburi din Divizia A din ţară, trebuie să păstrăm încă discreţie mai ales că fostul antrenor al Rapidului doreşte să rămînă în Capitală.

Pentru aceasta, tratativele foarte avansate ar putea duce la situaţia ca V. Stănculescu să facă un „cuplu" cu alt antrenor de prestigiu al uneia din cele patru echipe bucureştene.

Pe de altă parte F.R.F. ar putea să-l coopteze printre antrenorii federali. Opţiunea va fi cunoscută peste cîteva zile. Cert este că prof. Victor Stănculescu nu vrea să se despartă sub nici o formă de practica pregătirii, pe care o îmbrăţişează şi pe care a desfăşurat-o timp îndelungat.

Caricaturi de Neagu Rădulescu

În etapa trecută s-au marcat 31 de goluri.

— Ura ! În sfîrşit au venit şi-n fotbal ploile de toamnă !

CRIŞUL—„U" CLUJ.

Solomon către Creţu, Anca şi Codrea :
— Atenţie copii, s-a revărsat Crişul !

U.T.A.—VAGONUL

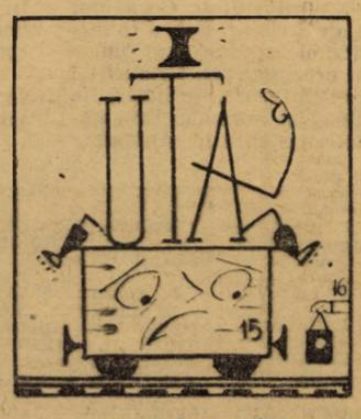

...sau cînd te ridici pe spinarea altuia.

Noii antrenori ai Rapidului

Coloman Braun-Bogdan **rămînînd mai departe cu sarcinile sale de la federaţie, de pregătirea efectivă a formaţiei giuleştene se ocupă antrenorii Marin Bărbulescu şi Nicolae Cristescu, cunoscuţi pînă acum mai mult intimilor clubului bucureştean. Tocmai din această cauză, probabil, şi în săptămîna dinaintea meciului cu Dinamo, ca şi în zilele trecute, numeroşi cititori ai revistei ne-au solicitat amănunte despre noii tehnicieni ai Rapidului. Iată-le :**

MARIN BĂRBULESCU. În vîrstă de 45 de ani, s-a ocupat pînă acum de echipa de tineret a Rapidului. Cunoştinţa cu clubul din Giuleşti s-a făcut cu vreo.... trei decenii în urmă. O scurtă perioadă (1941—1942) a fost mijlocaş şi a jucat alături de Răşinaru şi Costea, de Sipoş, Baratki şi Ionică Bogdan. După război a revenit la Rapid dar a trecut apoi la echipa Tipografia C.F.R., al cărei tricou l-a îmbrăcat pînă în 1954, cînd s-a dedicat meseriei de antrenor. A pregătit, pe rînd, formaţiile C.F.R. Filaret, I.C.A.B., Laromet (cu care a cucerit în două rînduri campionatul Capitalei). A revenit în toamna lui 1967 la clubul feroviarilor bucureşteni activînd la Rapid C.F. din Divizia C, de unde a trecut la „tineret".

NICOLAE CRISTESCU. Trăsătură comună cu M. Bărbulescu, este rapidist tot de vreo trei decenii. Adică de la vîrsta de 12 ani. A străbătut toate treptele, de la copii la seniori, jucînd o bună perioadă de timp în prima echipă a Rapidului, alături de Marian, Ruzici, N. Roman, F. Zavoda, Ferenczi etc. şi şi-a încheiat activitatea de jucător în 1958, la 32 de ani, în fosta echipă TAROM. Din 1961 e antrenor la clubul căruia i-a dăruit anii tinereţii; împreună cu antrenorul Costea, s-a ocupat de echipele de copii şi juniori. Prin „mîna" lui au trecut Neagu, Marian Popescu, Dumitru, Costea Savu ş.a. aflaţi acum în lotul primei echipe sau al celei de tineret.